

Ніна Захоженко

nina.zakhozhenko@gmail.com

<https://www.facebook.com/nino.mimino.7>

КОПИ проти РАВЛИКІВ

за реальними подіями

*Ішов колись загін кравців
На равлика війною.
І шпилька з кожного в руці
Готова до двобою.*

*Та равлик ріжки виставив
На ворога затятого.
І всі відважні кравчики
Ледь наживали п'ятами.*

(Англійська народна пісня)

У 2015 році на місці старої знилої міліції повстала нова шляхетна патрульна поліція. У її лави за конкурсом набрали дівчат і парубків, які раніше ніколи не працювали у силових структурах. Тих, хто працював, також набрали.

Українським «копам» призначили зарплату у 8 тисяч гривень — у рази більше, ніж отримував дільничний міліціонер. У перші роки реформи, найпомітнішою діяльністю поліції стала оборона Києва від Рожевих кавових равликомобілів, що, не маючи на те ліцензії, продавали каву на вулицях міста. Священною жертвою могли б стати продавці літачків-пищалок чи бабусі з цигарками. Це могли б бути наркозакладчики чи незаконні казино. Але лиха доля впала саме на равликомобілі. Велика равликова війна тривала 2 роки.

АНДРЮША — 30 років, патрульний поліцейський

ВАЛІК — 45 років, патрульний поліцейський

ЛЮДА — диспетчерка, 32 роки, лише голос

ГАЛЯ — 18 років

СВІТЛАНА — 40 років, мати трьох дітей

КОЛЯ — 45 років, батько трьох дітей

САША — 15 років, старший син КОЛІ І СВІТЛАНИ, має СДУГ

ІННА СЕРГІЇВНА — 24 років, вчителька САШІ

ТЬОТЯ ВАЛЯ — 65 років, сусідка КОЛІ І СВІТЛАНИ

ЖЕБРАЧКА — 45 років, ромка

РАВЛИК 1, РАВЛИК 2 — водії равликомобілів

Сцена 1. COFFEE BREAK

Жебрачка качає дитину. Позаду стоїть брудний візок. Поволі їде кавовий равлик.

ЖЕБРАЧКА

Дайте, будь ласка, хто скільки може, на дитину, на підгузки, на дитяче пітання, жіночко, дайте, якщо не шкода, на пельонкі, на свитку, на чай для кормлення. Хоч 10 гривень, на вологі салфетки, на фломастери, на майбутнє. Щоб ви ніколи не хворіли, щоб вашій родині добре жилося, щоб екологія очистилась, вбережи вас бог від інфляції. 10 гривень на дитинку не пошкодуйте.

Кавовий равлик відкривається. До нього підбігають Андрюша і Валік у поліцейській формі.

ВАЛІК

Стій!

АНДРЮША

Стій! Не тікай!

РАВЛИК 1 *(намагається швидко закритись)*

Я не...

АНДРЮША

У нас зараз перерва.

ВАЛІК

Але я твій номер записав.

АНДРЮША

Циць, ти. Перемир'я. Два американо, будь ласка.

РАВЛИК 1

Хвилинку.

ВАЛІК

Ти мені тут не цицькай. Це війна, чувак, змирись. Або ми їх, або вони нас. З цього все починається. З тупих равликів, з неправильної парковки і циган на вулиці.

АНДРЮША

Зараз кажуть роми.

ВАЛІК

Андрюша, ти що, самий умний?

РАВЛИК 1

Візьміть, будь ласка. *(Віддає каву.)*

АНДРЮША

Знаєш, Валік, якщо я вже став ментом, я хочу бути хорошим ментом. Хочу потрапити в новини, «наші хлопці впіймали злочинця — от їм зв'язочка». А не ганялись, як у якісь тупій грі з 90-их, за кавовими равликами.

ВАЛІК

Я сьогодні сон бачив... сниться мені, питаю я ліцензію, і тут з-за рогу виїжджають ще з 10 равликів, я сідаю в машину, газую, а вони наздоганяють мене і закидують пластиковими стаканчиками...

Поки вони розмовляють, жебрачка вкладає дитину у візок і йде геть.

АНДРЮША

Ти забагато нервуєш.

ВАЛІК

Якийсь дивний смак...

АНДРЮША

Тут важливо не злипатись. Мати якась хобі. Я от музикант, грав у групі, у нас були концерти. Дівка випхала, майже дружина. Іди, каже, іди, он набір — 8 штук, нормальна робота для чоловіка. Я тренувався, пройшов відбір. Приходжу додому, тільки форму видали, думаю, порадує її. А вона мені: "Все Андрюша, звалюю на phd в Чехію".

ВАЛІК

А що воно таке?

АНДРЮША

То, Валік, таке, звідки не повертаються.

ВАЛІК *(плюється)*

Що це за гидота, він мені лайно якась підмішав, виродок, це замах на життя.

дитячий вереск

ВАЛІК

Во бля, сука, я тебе знайду...

АНДРЮША

Валік, де це плаче?

ВАЛІК

Гівна в каву мені ще ніхто не наливав. Замочу гівнюка сраного.

АНДРЮША

Ти чуєш, там дитина.

ВАЛІК

Натуральне гівно.

АНДРЮША

Дитина, Валік!

ВАЛІК

Та то циганська дитина.

АНДРЮША

З ним нікого немає.

ВАЛІК

Треба його суку знайти.

АНДРЮША

Ти тільки подивись. Це ж людська дитина. Може, вона крадена?

ВАЛІК

Крадених так не кидають. Мамаша кончена.

Андрюша качає візок, намагається заспокоїти дитину.

АНДРЮША

Шшш-шшш, от лайно, як можна малого так залишити? Куди вона могла піти?

ВАЛІК

Тю, не зрозумів ще? Поки ти тут шикаєш, мамаша вже тю-тю. Наркоманка йобана, ходила, мабуть, й думала, куди б його спекатись. І тут бачить: менти сидять, — знає, сука, що відвезуть куди треба, ніби в нас інших справ в житті немає.

АНДРЮША (*качає візок*)

Матуся зараз повернеться...

ВАЛІК

Хуй вона повернеться.

АНДРЮША

Валік, що робить?

ВАЛІК

Ну що що, на руки бери. Та що ти береш, як мішок з картоплею, ти обережно бери, голову тримай. Отак. От твоя соска, друже. От і чудово. От і нареформувались. П'ять років тому вона б його краще в унітаз спустила, ніж ментам підкинути. А тут на тобі, пасхалочка.

АНДРЮША

Ти що, переатестований?

ВАЛІК

А що переатестовані вже не люди?

АНДРЮША

Ти вибач, стара міліція себе запятнала.

ВАЛІК

Срань ти зелена, що значить, запятнала?

АНДРЮША

Ну типу хуйню всяку робили протиправну.

ВАЛІК

Робота така була. Бомжів мочити та гомиків пиздити, і багато що ще, не при дітях буде сказано. Зараз робота інша. Нам на атестації одразу сказали, все хлопці, більше нікого не пиздимо. Штрафуємо равликів.

АНДРЮША

І не стидно тобі оте все?

ВАЛІК

А тобі не стидно, гівнюк малий? Немовля кричить, ти вже сцикуєш, а мене вчиш як ментом буть. Жить усім треба, аліменти платить треба. Я людина чесна. Хоча, уйобка, який мені те лайно вкинув, я б відпиздив.

Повертається жебрачка. Штовхає Андрюшу.

ЖЕБРАЧКА

Геть руки! Геть! Збоченець! Ти чого дитину чужу схопив, ти взагалі здурів?

ВАЛІК

Ти на представителя закона руку не піднімай!

ЖЕБРАЧКА

Якого закону?! Відійти попісяти вже не можна? Дєтокради! Збоченці!

Жебрачка швидко везе візок з дитиною геть.

АНДРЮША Зовсім кончена. За таке материнські права треба відбирати.

ВАЛІК Якось підозріло це все, Андрюша.

АНДРЮША Треба соцслужбу до них викликати, хай подивляться, в яких умовах дитина содержитьься.

ВАЛІК В хуйових, це я тобі без соцслужби скажу. Щось тут інше...

ЛЮБА(*голос по рації*)

Патрульні наряди, викликає диспетчер. Терміново. У Святошинському районі зникла двомісячна дитина. Червоний комбінезон. Синій візочок. Усі патрулі, увага, шукаємо синій візочок.

АНДРЮША (*по рації*)

Любо, Любо, прийом!

ЛЮБА (*по рації*)

Диспетчер, слухаю.

АНДРЮША (*по рації*)

Тільки що бачили синій візочок, Любо. Метро Житомирська. Дитина в циганки.

ВАЛІК

Таки крадена!

ЛЮБА (*по рації*)

Але це тільки-но на Вернадського...

ВАЛІК

Дупою чую, що вона.

АНДРЮША *(по рації)*

Вона дивно поводитись.

ЛЮБА *(по рації)*

Даю орієнтування. *(пауза)* Патрульні наряди, викликає диспетчер. Дитину ймовірно викрали циганка. Помічена в районі метро Житомирська.

Пауза

ВАЛІК

Вляпалась ми, Андрюша.

Сцена 2. ЧЬОЛКА

САША *(встановлює камеру, говорить у камеру, дуже експресивно)*

Епохальна подія. Прямо зараз я виконаю суперчелендж: автомобільним балончиком я пофарбую собі чьолку — у рожевий колір. Намутив собі в Баулі отакі ахуєнні рожеві крокси. І тепер ще матиму ахуєнне рожеве волосся. Все буде ахуєнно. Для цього я спиздив у батька кепку і зрізав з неї козинок, сорі чувак, треба для мистецтва *(надягає козинок, витягує волосся нагору)*. Але на всяк випадок візьму ще окуляри *(надягає окуляри)*. Заберіть дітей від екранів. І не повторюйте у домашніх умовах. Ну що, поїхали! *(пшикає балончиком у волосся.)* АААА! *(Бігає, стрибає.)* Ахуєть! Ну як там?! Круто! Ваші пропозиції, що зробити з залишком фарби залишайте в коментарях під цим відео. Йоу! *(Бігає, стрибає.)*

Сцена 3. ПОТЕРПІЛІ

СВІТЛАНА

Де вона? Що з нею?

ВАЛІК

Жіночко, заспокойтесь, представтесь.

СВІТЛАНА

Світлана Козаченко. У мене дитину вкрали. Нам сказали, що ви її знайшли.

ВАЛІК

Не знайшли, а бачили. І не її, а просто дитину.

СВІТЛАНА

Але нам сказали...

АНДРЮША

Співробітники перевіряють усі версії.

Світлана плаче. Коля злиться.

КОЛЯ

Збоченці галімі, менти хєрови...

ВАЛІК

Не матюкайтесь. Ваше ім'я.

КОЛЯ

Коля. Козаченко.

ВАЛІК

Значить, це ви загубили?

КОЛЯ

Що значить, загубив. Її вкрали!

ВАЛІК

Давайте складемо заяву.

СВІТЛАНА

Ви що, з матері знуцатись? У вас що, мами немає? Вас що, били в дитинстві? У вас травма якась? Я думала, удар мене хватить. Я за півгодини старухою стала. У мене доньку вкрали, а вони знуцаються. Нам сказали, ви каляску бачили.

АНДРЮША

Може, й бачили.

ВАЛІК

А може, й не бачили.

КОЛЯ

Синю каляску?

СВІТЛАНА

Ви фотографію бачили? Схожа на Катрусю?

КОЛЯ

У червоному комбінезоні?

СВІТЛАНА

Що вона з нею робила?

КОЛЯ

Чому ви її відпустили?

СВІТЛАНА

З нашою дитиною!

АНДРЮША

Вам надали невірну інформацію.

Світлана плаче, аж вис.

КОЛЯ

Ану, покажіть ваші документи, я на вас скаржитись буду.

АНДРЮША

Інспектор патрульної поліції молодший сержант Микитась, зараз секундочку... чекай... вона вкрала у мене гаманець.

СВІТЛАНА

Вона вкрала у мене дитину.

КОЛЯ

А ви її відпустили! Відпустили!

АНДРЮША

Бля, чувак, вона витягла мій гаманець. У мене там посвідчення.

СВІТЛАНА

Чому ви не шукаєте мою Катрусю! Чому ви нічого не робите!

КОЛЯ

Покажіть ваші документи, ми будемо скаржитись!

ВАЛІК *(дістає своє посвідчення)*

Інспектор патрульної поліції лейтенант Сидорко. Тепер покажи свої документи, хамло.

СВІТЛАНА

Наші документи — вдома.

КОЛЯ

Коли сказали, що ви знайшли Катю, ми одразу сіли в таксі і приїхали.

СВІТЛАНА

Ми не подумали, у нас стрес, ми розгубились.

ВАЛІК

Диви, чисто Бонні і Клайд.

АНДРЮША

Валік, ти ж не думаєш...

ВАЛІК

Я думаю, що двомісячну дитину не так просто вкрати, якщо, звісно, за нею наглядають.

КОЛЯ

Що ви хочете цим сказати?...

АНДРЮША

Просто розкажіть, що сталося.

КОЛЯ

Я вже все розповів по телефону.

ВАЛІК

А ви ще раз розкажіть, щоб ми знали, що шукаємо.

КОЛЯ

Вам же сказали! Вам все сказали — синій візочок шукаємо.

ВАЛІК

Тут синіх візочків — пів Києва.

СВІТЛАНА

Коля, не будь козлом, розповідай лейтенанту швидко, бо я тебе зараз приб'ю на місці.

КОЛЯ

Ну добре. Я був на базарі, отут на Вернадського, купив цибулю, моркву, картоплю, йобану пекінську капусту. І ще молочку треба, а молочка в кіоску, я ж не міг візок в кіоск запахнути.

СВІТЛАНА

От чого це ти не міг, я не зрозумію?

КОЛЯ

Ну якось невдобно було.

СВІТЛАНА

А мені значить вдобно, з трьома дітьми кожен день — і на пошту, і в магазин, і в ощадбанк, бо їх банкомат зжер мою картку. За довідкою в поліклініку щоразу, як соплі потечуть, дуже вдобно. А працювати, як вдобно, коли однією рукою тримаєш немовля, що цицьку смокче, а другою суп мішаєш, мені, значить, дуже вдобно.

КОЛЯ

Та там сходи були, Катруся спала. Що, на руках її тягти? Ну невдобно якось.

СВІТЛАНА

Ах ти сука така, падла ти такий. Сходи йому невдобно. Одну, найменшу, на пів години йому дала, ти ж батько, сходи з візочком на базар, один раз, в суботу, я що, багато попросила? А він дитину, як дрова, — привіз і залишив. *(Починає бити чоловіка.)*

АНДРЮША

Тихше, жіночко.

КОЛЯ

Ти взагалі вдома сиділа, нормально, да?

СВІТЛАНА

Я, значить, вдома сиділа? Я тобі обід варила. І твоїм дітям. У тебе їх скільки? Троє? Вже двоє. В озері нашу Катрусю завтра знайдуть — буде тобі вдобно. Я, може, два місяці не сплю нормально, я свідомість посеред хати втрачаю. А ще Саші уроки допомогти зробити, штани у школу щодня випрасувати, Маші в садочок пісеньку вивчити. Хто це все робить? Я тебе батьківських прав позбавлю. Через суд. Як тільки Катрусю знайдуть, зрозумів? Я з тобою розведусь, гніда ти така. Я за 15 років ні однієї дитини не згубила. Він, значить, вийшов один раз — і нема Катрусі.

ВАЛІК

Досить істерики. Знайдемо вашу Катрусю. Розведетесь, аліменти оформите. Це я вам як батько кажу. Все буде добре.

АНДРЮША

А зараз ми вам психолога викличемо. *(По рації)* Любо, тут нам пси...

ВАЛІК *(По рації)*

Люба, отбой (*вимикає рацію*). Андрюша, давай без самодеятељности. А от чи дитину крали, будемо з'ясовувать.

КОЛЯ

Як це, з'ясовувать?

ВАЛІК

Дивлюсь я на вас — і не маю жодної впевненості, що дитина зараз не перебуває десь у двоюрідної бабусі і не чекає на успішний розподіл майна чи щось в такому дусі.

СВІТЛАНА

Так, а циганка...

ВАЛІК

А ви знаєте, жіночко, що зниклих дітей найчастіше знаходять на квартирах близьких чи далеких родичів. У вас як останнім часом зі стосунками, все гаразд?

СВІТЛАНА

Коля?

КОЛЯ

Ти що, здуріла?

ВАЛІК

Так, Андрюша, ти давай на базар, шукай камери і розкручуй версію викрадення. А вас я проводжу додому, за документами.

КОЛЯ

Я буду скаржитись на вас за бездіяльність!

СВІТЛАНА

Коля, ти давно дзвонив мамі?

КОЛЯ

Я?

СВІТЛАНА

Кажу, дай телефон, Коля. Я подивлюсь, коли ти мамі дзвонив.

КОЛЯ

Ти що, мене підозрюєш?

СВІТЛАНА

А що, мушу?

КОЛЯ

Ти що, здуріла?

СВІТЛАНА

Я кажу, дай телефон, бо я тобі зараз очі видряпаю.

КОЛЯ

Не звонив я мамі!

ВАЛІК

З цього телефону, може, й не звонив.

Сцена 4. СВІДКИ

ТЬОТЯ ВАЛЯ СУСІДКА зі 101

Чисто по-женські мені Свету шкода. Але я, знаєте, що вам скажу. У хороших людей діти не пропадають.

Чи ругались вони? Ругались. Бились? Ну я не бачила, але кричали так, що мабуть, що й бились. Діти в них — немиті, нечесані. Ніхто за ними не глядить. От скажіть, навіщо трьох дітей заводити, якщо ні роботи в тебе нормальної, ні умов. У двокімнатній хрущовці, це що, умови?

Він то на складі, то ще десь, ну, у мене претензій нема. Чоловік роботящий, видно. Десь, може, не повезло. Може, якби йому жінку хорошу, то вона б вичухала. Добра жінка і не такого вичухати може. А тут що: сорочка неprasована, взуття вічно брудне, я, тільки знай, общий коридор за ними прибираю, Света — та ніколи з віником не вийде, я вже навмисно, коли вони у школу йдуть, показово підмітаю, а вона вітається і далі суне, ніби не бачить. Старший — неуправляемий, середня — в носі колупається, молодше в очі не бачила, вічно у каляску ще вдома сховає, щоб його й не видів ніхто. А Колька, знаєте, я вам точно не скажу, але таке іноді враження складається, що даже й не догодований. Шкода чоловіка.

А Света собі манікюрщицею робить. Це само по собі огидно, а ще й жінщини різні до неї ходять. От хтось і угледів собі дитинку. А може, й домовились. Чоловіка шантажувать. Може, іти від неї збирався. Що там в них сталося, я не знаю. Але манікюрщиці — ті ще відьми. Я їм не довіряю.

СТАРШИЙ ВИКЛАДАЧ ІННА СЕРГІІВНА

Те все коли сталося, Світлана мені одразу подзвонила, щоб я зі старшими дітьми посиділа. Я тут іноді буваю, домашнє Саші робити допомагаю, а вона мені манікюр безкоштовно робить. Знаєте, скільки той манікюр зараз коштує, не для вчительської зарплати. Вибачте, не представилась, Інна Сергіївна, молодший викладач ЗОШ 268. Тільки ви у школу одразу не дзвоніть, у нас завідувача нервова. У нас школа, хоч державна, але експериментальна, інклюзивна. Сашко, старший брат викраденої Катерини, якраз у нас на інклюзії. У нього СДУГ. Синдром дефіциту уваги. Ми цим дуже пишаємось. То таке, коли контролювати себе повністю не можеш. Не концентруєшся. Раніше як було, двієчник і все тут. А тепер вже не двієчник, а СДУГ. А якщо СТУГ, то потрібен тьютор. Це дуже нова програма, і ми одна з перших шкіл, де її впроваджують. Кажуть, скоро по всій Україні буде, і з інвалідністю, і з ДЦП, і з затримкою, всі разом вчитись будуть, всі і забудуть, що колись інакше було. А поки на нас так трохи підозріло дивляться, тому вона така нервова, наша завідувача.

Як до Світлани ставляться? Ну, я не знаю, я не соцпрацівник, не психолог, я не можу в усі проблеми вникати. Моя задача, щоб дитина на уроці не шуміла, плюс три додаткові години на тиждень. Мені за це доплата 1300 в місяць. Ще іноді

додому репетитором, але це вже в частому порядку. З чоловіком Світлани я не спілкувалась. Чоловіки рідко беруть участь у вихованні.

ПРОДАВЧИНЯ

А я його добре пам'ятаю, проходив тут, роздивлявся все, лапшу на вуха вішав. Кажу: “Капуста по 3.50”. А він мені: “Давайте мінятись: ви мені капустину, а я вам дитину”. Я кажу: “Мені вашого не треба, в мене свої гівнюки ростуть, нема де діти”. А він каже: “Ви мені як жінка мудра скажіть, от чого цуценя народжується — і повзе, лоша народжується — йде, курчатко вилуплюється — чимчикує собі їжу шукати. А людське дитя, 9 місяців у мамки в пузі сидить, а народжується, як недоношене”. Я йому кажу: “Що ти мені демагогію розводиш, клієнтів лякаєш. Ти шапочку на дитинку надінь, вітер вуха надує”. І так він до кожного підійшов і розказав, як та малеча йому набридла, сил нема. А потім залишив під сходами і пішов собі у «Сирну країну». Тут жіночка підходить — і за ту каляску. Да не просто так, а спочатку шапочку поправила, щоб у вушка не дуло, розумієте, і так по-діловому, ніби вона мати тій малечі, пледик підіткнула. Я аж подумала, ну слава богу, хтось дитині раду дасть, бо з тими чоловіками і отит можна підхопити, моду дівочки взяли з чоловіками дітей залишати. Я своєму ніколи не дозволяла близько наближатись, кажу: “Ти вже свою справу зробив, хватіт”. А тут вже він вибіг, той капустний покупатель, і гвалт підняв. А ми кажемо: “Та то дружина ваша приходила, забрала”. Ну скажіть, ну хіба, хто так дітей краде?

Сцена 5. ПІДОЗРЮВАНІ

Вдома у Колі і Світлани

КОЛЯ

У чому конкретно ви мене підозрюєте? Знущаєтеся з чесних людей... а ще «нова поліція» по телевізору казали. «Реформа» казали. Чому ви нашу Катю не шукаєте?

ВАЛІК

Вашу Катю все місто шукає. Патрульні на вулицях. Оперативники... в них свої методи. А я з вами мушу заяву, прокол скласти. Для вашого ж блага, щоб потім, коли її знайдуть, швидше все оформити — і по домам.

СВІТЛАНА

Думаєте, знайдуть?

ВАЛІК

Звісно, знайдуть. Якщо не маніяк. Але маніяк — то дуже рідко, частіше свої.

КОЛЯ

У нас в країні презумпція невинуватості!

ВАЛІК

А у нас за ложну тривогу — до двадцяти неоподатковуваних одиниць штрафу. Це, якщо раптом заяву відкликати вирішите. Сідайте, заповнюйте, а ми поки вашій мамі подзвонимо.

(Коля заповнює заяву)

СВІТЛАНА

Так, а що їй сказати? Не можна так в лоб. Налякається.

КОЛЯ

Її інфаркт хватіт, стара больна жінка. Я на вас в суд з прав людини подам. Хай вже оперативна група шукає, а ви — вон з мого дому. Перевертні ви. Гірші за злодіїв. Нам ваші послуги не треба.

ВАЛІК

Я думаю, ваша дружина з вами не погодиться.

КОЛЯ

Вон кажу! А ти Света, не дружина, а предательніца, чесне слово. Ніби я це навмисно. Ну от ти сама, як думаєш? Я що, за п'ятнадцять років хоч раз на лево пішов? Чи може, гроші з хати виніс? Сказала на базар — я пішов на базар, сказала пекінську капусту — я взяв пекінську капусту, хоч видить бог, я її не люблю. На секунду дитину залишив. Думаю, прокинеться, ти мене перша ругать будеш.

СВІТЛАНА

Коля, ну ти вибач мені, що накричала, на нервах я, сама не своя. Постав себе на моє місце, все що завгодно людина подумає. А якщо не ти... якщо вона сама це все придумала. Ти ж сам знаєш, що мама твоя стерва ще та. І мене не любить. Сто раз мені казала, що Саша такий, бо я худа і кістлява.

КОЛЯ

При чому тут Саша, ти Сашу не втягуй.

СВІТЛАНА

При тому, що не любить мене вона. А може, просто з глузду з'їхала. Може, ображається, що я картоплю на дачі відмовилась копати, як вагітна була. Думає, що я їй должна ту картоплю. І що ми Наташу попросили до неї ходити, теж вона в штики взяла.

ВАЛІК

Хто така Наташа?

СВІТЛАНА

Сусідка, продукти їй носить. *(До Колі)* Ти подивись, кажеш, на секунду — значить, вони чекали. Значить, вислідили. Це ж випадково бути не може. Ну давай подзвонимо. Ну хто тобі дорожчий.

КОЛЯ

Взагалі-то вона — моя мама.

СВІТЛАНА

Та була б моя мама жива, я б її першу заподозрила. Це лейтенант правду каже, що родичі одне одному гадять більше, ніж чужі. Кому ми крім твоєї мами треба?

Я їй слова не скажу про Катю. Я рецепт огірків спитаю. Так ніби я засолить рішила. І ти по голосу сам скажеш, знає вона щось чи не знає. Заради Катрусі.
ВАЛІК

Ходіть сюди. Розмову запишемо, до справи додасться.

Валік встановлює запис, Світлана дзвонить по мобільному.

СВІТЛАНА

Алло, мамо.

СВЕКРУХА

Га?

СВІТЛАНА

Привіт, мамо!

СВЕКРУХА

Це хто?

СВІТЛАНА

Та це Света.

СВЕКРУХА

Хто ти така?

СВІТЛАНА

Та Света ж, невістка ваша.

СВЕКРУХА

Що ти хочеш, Света?

СВІТЛАНА

Мамо, ми коли у вас були, то ви нас такими смачними огірками пригощали. Так мені захотілось і собі зробити. Дасте рецепт, мамо?

СВЕКРУХА

Ти що, знову беремenna? Огірків захотілось. Це вже не прілічно, Света, що я, стара жєнщїна, маю тобі то казати.

СВІТЛАНА

Та я не беремenna.

СВЕКРУХА

А чого ти звониш? Вам що, знову грошей треба? Я що, сама багата тут зі своєю викладацькою пенсією?

СВІТЛАНА

Та я ж рецепт огірків просила. Засолить хочу.

СВЕКРУХА

Тобі скільки років, Света, ти що не вмїєш огїрки солить?

СВІТЛАНА

Та вмїю, тільки не такі смачні вони у мене.

СВЕКРУХА

Ти Колі так і передай, ніяких грошей я більше не дам, як сам боїться матері позвонить. Наташу-алкоголичку за бутилку водки до матері приставив, а додому не забрав. А тепер огірків захотілось.

СВІТЛАНА

Та куди ми вас заберемо у дві кімнати, мамо, ну подумайте.

СВЕКРУХА

Я стара больна жінка. А ви мене, Света, так обідили, що я той секрет огірків з собою в могилу заберу, ти мене поняла?

СВІТЛАНА

Та поняла, мамо, поняла. Ви не хвилюйтесь. *(Пауза)* Наташа сьогодні хліб приносила?

СВЕКРУХА

Приносила. Щоб качка її копнула. Ти їй скажи, щоб не брала більше бородинський, не люблю я його, давко мені. Мені м'який треба. Я вас що, про багато прошу?

СВІТЛАНА

Скажу обов'язково. Ви цей розмочить, а завтра вона вам батон принесе.

СВЕКРУХА

Серце мені болить.

СВІТЛАНА

Відпочивайте, мамо. *(До Колі)* Ну і як тобі?

КОЛЯ

Та як обично.

СВІТЛАНА

Боже, як я від цього гівна втомилась.

(Коля закриває голову руками і плаче)

ВАЛІК

Не плачте, Колю. Ви ж мужчина.

КОЛЯ

Що я поганого зробив? За що мені це все? Це був мій єдиний вихідний. Я просто хотів розслабитись. Просто прокинутись, з'їсти яечню, сходити на базар, подивитись футбол, випити пиво. Просто сидіти на дивані і знати що все добре, що все, як треба. Чому це сталось зі мною?

СВІТЛАНА

Ой, ну всьо, Коля. Щоб тебе в армію забрали в день нашого знайомства. Сідай, дивись мультики. За Машею дивись. Машу не загуби, поняв? Я шукати піду.

КОЛЯ

Ти сиди. Я загубив — я піду.

СВІТЛАНА

Я вже насиділась, Коля. У тебе вихідний — сідай і сиди.

ВАЛІК

Чекайте, Миколо, на дзвінок. Документи підготуйте. Заява ваша у нас.

Коля плаче.

Сцена 6. ТАТО, ЧОГО ТИ ПЛАЧЕШ?

САША

Тато, чого ти плачеш?

КОЛЯ

Нічьо, Саша.

САША

Ну чого ти плачеш?

КОЛЯ

Та нічьо, Саша.

САША

Що Катя загубилась, да?

КОЛЯ

А що в тебе з волоссям, Саша?

САША

Це я балончиком. Так зараз модно, тату...

КОЛЯ

Ти з ким це обсудиш?

САША

Я ж тіпа теж людина.

КОЛЯ

Ти мужик, Саша! Ти що, голубой?

САША

А що таке голубой?

КОЛЯ

Чому вас в школі вчать, дорослий хлопець, а ума, як в малолетки. Ще й вимастився, як папуга. Воно хоч змивається? Як тобі не соромно. Голубой — то гомик.

САША

Ну тоді, може, й гомик. Ти зате не гомик, зразу видно. Все, набридло мені.

КОЛЯ

Куди зібрався! Вдома сиди!

САША

Сам сиди! Я йду за морозивом.

Сцена 7. ЧИ ДОВІРЯЄТЕ ВИ ПОЛІЦІЇ?

ПРОДАВЧИНЯ

По факту, поліція приїхала швидко. Я аж здивувалась. Перший патрульний. Молодий, інтелігентний, дуже приємний. Ми йому все показали, розказали. Виявилось, тут на кожному стовпі камери, він кудись звонив, координати давав, щоб подивитись, що там. Потім оперативник. Потім ще один з собакою, через півгодини вже табунами тут бігали. Враження склалось дуже позитивне. І форма нова красива, видно, стараються.

САША

Коли я був маленьким, хотів стати поліцейським. У садочку бігав за усіма і арештовував їх. Думав, що копи — найкращі у світі люди. Добрі, справедливі. А одного разу, було мені років сім, я загубився на автовокзалі, мама з Машою пішла дивитись табло, я відволікся, я часто відволікаюсь, мені здалось, що я її бачу, але це була не вона і далі я взагалі не знав, що мені робити. Мені було ніяково кричати. Я ходив, і ходив, і сповідався, що от-от побачу її. Але побачив поліцейського. Я так зрадив, я почував себе врятованим. Я підійшов до нього, і сказав, я загубив маму. А він сказав: “А куди вона пішла?” — “Дивитись табло.” — “Табло — он там.” Я пішов до табло, а він лишився на місці. Мама там не було. Я повернувся до нього. “А можна по гучномовцю сказати?” — спитав я. “Що сказати?” — “Ну, що я загубився. Щоб вона підійшла.” — “Спитай в диспетчерській”, — сказав він. В якій диспетчерській, де вона, я вже не питав, я зрозумів, що це не його справа і що він мені не допоможе. Я відійшов і розплакався. І тут мене схопила за руку мама. Вона думала я плачу, бо перелякався, але я плакав, тому що дізнався, що супергероїв не існує.

ІННА СЕРГІІВНА

Ну, я з ними не стикалась. Тобто, один раз стикалась, але то особиста історія. Не дуже приємна. В особистому спілкуванні. Я не знаю, наскільки це стосується. Ну, якщо анонімно, то я розкажу. Коротше, не щастить мені з хлопцями, це я ще з дитинства розуміла. Зараз з ними взагалі важко, а мені ще й не щастить. А у школі колектив жіночий. Ну де знайомитись? Познайомилась в Інтернеті. От, значить, поліцейський. Гарний мужчина, накачаний, фоточки в формі. Але до мене без форми, в сірій курточці прийшов. Походили трохи в парку. Він каже, втомився після роботи, ходімо додому. Ну, я пішла. Там він раз, вино налив — і до справи. Тільки, знаєте, якось... мало вина я випила. А він так жорстко одразу, що мені аж запаморочилося. Спочатку незручно було щось казати, все таки мужчина гарний. А потім я вже думаю, треба рятуватись, кажу: “Пожди, боляче мені”. А він як не чує, знай собі своє. Ну я вже потім відповзла, а з мене — кров. Тут він вже перелякався, каже: “Що таке?” А мені якось незручно, кажу: “Місячні почались”. Ну він мені таксі викликав — і додому відправив. А я у машині почала свідомість втрачати. Чую ноги мокрі, сидіння мокре. Кажу: “У лікарню везіть, в медгородок”. Там вже таксист мене витягав,

все, як в тумані. Дівчата-медсестри, коли вже зашили, нашатир дали, бо після наркозу спати не можна, кажуть: “Гвалтував? Опис пошкоджень для поліції писати?” А я думаю, для якої поліції, коли він сам поліція. Кажу: “Не треба, то я сама... погано, мабуть, розслабилась, зажата була. Ви мені лікарняний напишіть, такий, щоб не соромно... у нас така завідувача нервова... краще взагалі не гінекологію, щоб не придумували, нирки мені напишіть, будь ласка”. Ну така от історія.

ТЬОТЯ ВАЛЯ

Я вам так скажу... Коли советський союз був, скрізь порядок був. По перше, всі працювали. Ну хто не працював? Усі працювали. Заводи працювали. Пошта. Культурний центр. Суботники, концерти по вихідним. Навіть церква працювала, підпольно, але стабільно. А як розвалили Союз. Усе розвалили. Ніхто не працює. Ну де зараз працюють? В Інтернеті своєму працюють, я цього не розумію. Ви 90-ті вже не пам'ятаєте. А я пам'ятаю. Усі без роботи. Усі п'ють. По телевізору срамоту якусь показують, дивитись огидно. Ну і полізли тоді, у вікна, у двері, у сумки, у дитячі візочки теж, дівчата в Турцію почали виїжджати, прастітутки, прости господи. Он подивіться, ще школу не закінчив, а в нього вже рожева чьолка, це що, нормально? Бачила по телевізору Мінськ показували. Чистота. Красота. От там поліцейські можуть проконтролювати. А у нас, значить, не можуть? Бо у них: кинув бичок — штраф. Плюнув — штраф. Але найголовніше — заводи працюють, люди працюють, так що ні плювати, ні бички кидати нікому не хочеться. Порядок має бути, а у нас нема порядку.

Сцена 8. ФЕЙСБУК І ПРАВА ЛЮДИНИ

АНДРЮША

Там на стовпі камера. І в аптеці навпроти. Я у відділок направив, вже фоторобот зробили.

ВАЛІК

Циганка?

АНДРЮША

Не розбереш. Наче ні. Може, на органи? Видно, професіоналка. А що там свекруха?

ВАЛІК

Кончена, але безобідна.

ЛЮБА (по рації)

Говорить диспетчер, увага, всі патрулі. Поступив дивний дзвінок, синій візочок на Стуса.

ВАЛІК (по рації)

Так, а звідки вони?...

ЛЮБА (по рації)

Кинули слухавку.

АНДРЮША

Може, своїх здають?

ВАЛІК

Та не похоже... і що професіоналка?

АНДРЮША

Молоденька така. Іде впевнено. Обличчя не ховає. Ходімо на Стуса...

ВАЛІК

Чекай. І що продавчині кажуть?

АНДРЮША

Кажуть, бачили. Яблука купляла. Всім подобалась, нічого підозрілого.

ЛЮБА (по рації)

Ще три дзвінки. Синій візок. Вулиці Семашка, Антоновича, Академгородок.

Кожну хвилину дзвонять.

АНДРЮША

Терористична атака. Заплутують сліди.

ВАЛІК

Злив інформації. (по рації) Люба, маєш фейсбук? Дивись київські групи.

Мамаша пост написала.

Пауза

ЛЮБА (по рації)

Патрульний Сидорко, є пост. 800 репостів за 20 хвилин. Автор Саша Козаченко.

ВАЛІК

Гівно мале. (по рації) Люба, швидко зливай усе: фоторобот, камери. Пиши, поліція за крок до успіху.

ЛЮБА (по рації)

Що, з особистої? У мене там фотки в купальнику.

ВАЛІК (по рації)

Люба, давай, бо будемо вигрібати за бездіяльність... (вимикає рацію, вдивляється) Он і собачники вже повилазили, цим лиш дай привід. Зараз влаштують Любі телефонний перепис населення.

Позаду сцени повільно проїжджає кавовий равлик.

А це він, сука, це той, що мені гівно підлив, я його впізнаю. Стій! Куди тікаєш!

Зараз я тобі двадцятку штрафу вип'ялю, мурло ти сране.

РАВЛИК 2

Тут не можна паркуватися, я хотів трохи від'їхати.

ВАЛІК

А людям в каву лайно собаче підсипати можна? Ти, чувак, вляпалася.

РАВЛИК 2

Я не знаю, про що ви. Я тільки на зміну заступив. Я вас вперше бачу.

ВАЛІК

Ти чи твій товариш, мені взагалі похуй. У мене в каві було натуральне лайно, і продали його з цієї лайномашини, я гівна в житті наївся, я його за кілометр чую, і ти гівнюк за це відповідатимеш.

РАВЛИК 2

Я нічого не робив. *(Кричить)* Ментовської безпредел!

АНДРЮША

Валік, ти що здурів? Тебе з роботи виженуть. Тебе он на смартфони вже знімають.

ВАЛІК

Ти нічого не робив? *(Штовхає.)* А ліцензія у тебе є? Техосмотр? Воєнний білет? *(Штовхає.)* Ти як взагалі, до армії годен? *(Б'є.)*

АНДРЮША

(Стримує Валіка) Валік, з тебе атестацію знімуть, в охоронці підеш.

ВАЛІК

Відпусти!

АНДРЮША

Отямся, а то я сам на тебе накатаю. Не можна людей на вулиці пиздити! Ти порушуєш права людини.

Поки вони борються, Равлик 2 сідає в машину і їде геть.

ВАЛІК

Лайно собаче в каві — от що порушує права людини. А ти зараз порушуєш моє право на пересування. І моє право на помсту малому гівнюкові. Усі довкола тільки і волають про свої права. А хоч трохи поваги до органів, до людини, до себе самих. Кожен хоче безпеки, а коли треба співпрацювати — хуй тобі, ніхто співпрацювати не хоче.

АНДРЮША

Ми знайдемо його і оштрафуємо на 20 тисяч. Я тобі обіцяю. Але спочатку — ми знайдемо дитину. Усе правильно хлопець зробив. 800 репостів. Зараз її швидко знайдуть.

ВАЛІК

Да хуй її знайдуть, Андрюша. З цією реформою, ми сталі м'якотілі, як медузи. Чого ми випустили ту циганку?

АНДРЮША

То не та дитина.

ВАЛІК

А якщо та? Я ходжу цілий день і думаю, а якщо це та дитина? А ми з тобою її випустили. Раніше все просто було, бачиш, підозрітельна — у відділок. А тепер

когось не того схопиш — одразу крику на весь Інтернет гробаний: менти атакують, бий ментів. Хочуть, як в Європі. В Європі ніхто слова на мента сказати не може. А вона нам сказала. Усе нам сказала. А ми її відпустили. Ніяка ми не поліція нахуй. І нікого ми не знайдемо. Якщо вони самі нас не знайдуть. Ми — українські менти. Ми не можемо бути позитивними героями. Ми можемо лише воювати з равликами, гвалтувати дівчат і пиздити підлітків у під'їздах. От і все. Кінець вистави.

АНДРЮША

Я нікого не гвалтував і не пиздив.

ВАЛІК

Не переживай, все попереду.

(починає знімати форму)

Я йду додому, смена скінчилась.

АНДРЮША

Так тебе те гівно зачепило?

ВАЛІК

Снився мені сон, Андрюша. Що я приходжу до Миронича, кладу посвідчення йому на стіл, "Всьо, — кажу, — бувай, їду додому, буду картоплю садити".

Виходжу з відділку, і так легко мені, так добре, я лізу в гаманець за квитком на автобус. А там моє посвідчення. Я думаю, дірява моя голова, ай, як повертатись не хочеться, ну але треба все зробити, як годиться. І я повертаюсь. "От, — кажу воно, їбїться тут конем, а я пішов", — виходжу, а посвідчення все ще у мене в руках, я повертаюсь, кажу: "Я — все!" — а Миронич сміється, сука, заливається.

ЛЮБА *(по рації)*

Увага, говорить диспетчер. Усі патрулі, наказ Миронича: всі залишаються на місцях, ніхто не йде додому.

ВАЛІК *(по рації)*

А їсти і спати нам не положено?

ЛЮБА *(по рації)*

Я тут при чому, у мене зміна 2 години тому закінчилась. У мене теж плани на сьогодні були.

ВАЛІК *(по рації)*

Що, побачення, да, Люба?

ЛЮБА *(по рації)*

Яке побачення? У поліцію пішла, думала хлопця знайду, а сама з ранку до ночі в будці, як собака, сиджу. Якщо тобі цікаво, я на «Голосі країни» у другий тур пройшла. Сьогодні відбіркове. А Миронич сказав, поки дитину не знайдете — ніхто додому не йде.

АНДРЮША *(по рації)*

Не засмучуйся, Любо. В другий раз підеш.

ЛЮБА *(по рації)*

Шукайте, хлопці, може ще встигну. Там тих талантів, як сельодок в банці, поки всіх послухають — пізній вечір буде.

Сцена 9. СПАСИ І СОХРАНИ

Тьотя Валя і Галя з дитиною на руках сідають у приміську маршрутку.

ТЬОТЯ ВАЛЯ

Богородиця з Ісусом. Любо глянути!

ГАЛЯ

Це дівчинка.

ТЬОТЯ ВАЛЯ

Поки маленькі, всі чисто Ісусики. Кажуть, отакі малі діти янголів бачать. Тільки сказати не можуть. Буває плаче-плаче, а потім задивиться кудись і змовкне — значить ангел там пролетів.

ГАЛЯ

Передайте один, будь ласка.

ТЬОТЯ ВАЛЯ

Ти хрестила?

ГАЛЯ

Ще не хрестила.

ТЬОТЯ ВАЛЯ

На сороковий день хрестять. Треба хрестити. З тим зволікати не можна.

ГАЛЯ

Похрестимо.

ТЬОТЯ ВАЛЯ

Синів своїх прошу, прошу, народіть мені лялечку вже. Дайте старій спокій. Онуків хочу поняньчити. Я б і невісткам по дому помагала, і дітей на кружки б водила, і на дачу на все літо забирала б. А вони тільки сміються. За комп'ютерами своїми сховались. Навіть одружуватись не хочуть. Кажуть, вже не одружується ніхто. У тебе чоловік є?

ГАЛЯ

Чоловіка немає. Є Петя.

ТЬОТЯ ВАЛЯ

Ой, біда! Петя! Ну хоч батьків маєш? Помагають тобі?

ГАЛЯ *мотає головою*

ТЬОТЯ ВАЛЯ

Сирота?!

ГАЛЯ

Ага.

ТЬОТЯ ВАЛЯ

Ой, божечки, як же ти дитину нажити примудрилась.

ГАЛЯ

А що, як сирота, то й дитину не можна? Примудрилась, як усі, з любові...

ТЬОТЯ ВАЛЯ

Спаси і сохрани! Свят свят свят!

ЛЮБА (по рації)

Прийом, усім патрулям. Собачники знайшли покинутий візок на узбіччі Паладіна біля приміських маршруток. Ймовірно, викрадачка направляється Ірпінському напрямі. Починаємо перехват. Увага, усім патрулям. Починаємо перехват.

Сцена 11. ПРИВІТ, МАМО

СВІТЛАНА

Привіт, мамо. Що за день сьогодні... Я вже з богородицею поговорила, з Миколаєм святим заступником, з Василем великомучеником, тільки з тобою лишилось. Саша каже, мені до психотерапевта треба, хороший хлопчина Саша, та звідки в мене гроші на психотерапевта, думаю, краще з тобою поговорю. До мене буває, приходять дівчата на манікюр, розповідають всяке. Хто одружився, хто розлучився, хто народив, а дитина не від чоловіка, а чоловік не знає, а всі родичі схожість шукають, а він — бундюк дурний — ходить і пишається собою. Але зараз все більше без дітей, без чоловіків, самі для себе, кар'єра, гроші, подорожі. Усі на психотерапію ходять, на дитинство скаржаться. Кажуть, мама не любила, мало вдома бувала, криворукою називала. А ти що, не так мене називала? Ще й як називала. А я, бачиш, манікюр роблю, значить, не криворука. Ще усі сміття сортують: щоб пластик окремо, папір окремо, з торбами такими, авоськами, ходять, як у тебе колись була. Кажуть, якщо не сортуєш і без авоськи ходиш — лайно ти, а не людина, світ забруднюєш. А я вже й не знаю, хто я, що я... Тільки сил немає на те сміття дивитись. На ті новини. Ті катаклізми. Ті війни. Ту бідноту. Тих дітей-наркоманів, тих дівчат, що у підвалах сидять, тих померлих дельфінів, що у сітках заплутуються. Я сама, як той дельфін, заплутана. Мене, хто врятує? Я намагаюсь згадати, щоб ти гралась зі мною колись, ну хоч трошки — нічого не пам'ятаю. Пам'ятаю черепашку на шавці в садочку. Леніна при вході в школу. «Чи боїся ти темряви» по телевізору. А тебе не пам'ятаю. Я не засуджую, я чим більше живу, тим менше засуджую. Я навіть Колю не засуджую, що не любить мене. Хер з ним, думаю, дорослі люди. Я теж вже не Джульєтта, щоб мене аж дуже любити. Хай би трохи грошей з роботи приносив — ото і вся любов. А сьогодні таке сталось, що навіть сказати не можу... Я так котлет хочу, мамо. Хочу лежати на траві на нашому ґанку на дачі і відчувати запах котлет, я б зараз 10 таких з'їла. Хочу дивитись, як краплі води блищать на сонці. Як жуки повзуть у траві. Хочу, щоб мене хтось вдочерив, мамо. Чому ти ніколи зі мною не гралась?

Сцена 11. HELP US

САША *(встановлює камеру, говорить у камеру)*

Сподіваюсь скоро видалити це відео, але наразі мені дуже потрібна ваша допомога. Мою двомісячну сестру вкрали сьогодні у Святошинському районі, але зараз вона може бути будь-де. Я вже писав про це пост. З того часу поліція виклала фоторобот викрадачки, от він. Якщо побачите жінку схожу на цю, або немовля в червоному комбінезоні - обов'язково дзвоніть в поліцію.

А те, що в коментарях зараз пишуть, це все не правда. Що в нас сім'я неблагополучна, що батько Катю продав, що мама зраджувала, що це все підставлено, що мій акаунт фейковий. Мені боляче це читати. Це не так. Мої батьки хороші люди. Ми всі дуже хороші люди і любимо одне одного. Нам потрібна допомога.

(Пише рожевим балончиком на стіні "HELP US".)

ДІЯ ДРУГА

Задимлені поля під Ірпенем.

Сцена 12. EVERY NIGHT IN MY DREAM

ВАЛІК

Ліси горять. Торф'яники горять. Машини димлять. Вітру нема. Забруднення повітря вище ніж в Шанхаї. Водорості в Дніпрі мутують від кількості фосфатів. Снігу взимку не видно. Кінець світу, Андрюша. Світу — пизда.

АНДРЮША

Ти так не кажи. З тобою все ясно, я взагалі дивуюсь, як ти купи тримаєшся, а у мене все життя попереду, мені кінець світу ніяк не можна.

ВАЛІК

Снився мені сон...

АНДРЮША

Навіть не починай! *(по рації)* Любо, прийом. Що там чутно, Любо?

ЛЮБА *(по рації)*

Нічого не чути. Патрульні шукають, собачники шукають, до батька вислали психолога, мати поза зв'язком. Сьома вечора, скоро стемніє. І фіг я попаду на кастинг.

АНДРЮША *(по рації)*

Не засмучуйся, Любо. Хочеш, на День конституції номер з тобою зробимо. Я гітарист.

ВАЛІК

Ну ти, блін, бистрий.

ЛЮБА *(по рації)*

Не хочу на День конституції. Я на телек хочу.

АНДРЮША *(по рації)*

Ну заспівай, що ти підготувала.

ЛЮБА *(по рації)*

Отак при всіх? Знущаєшся, Микитась.

АНДРЮША *(по рації)*

Та не стидайся, Любо. Що добру пропадуть.

Люба співає "Every night in my dream" Селін Діон.

ВАЛІК

От лайно.

АНДРЮША

Ти що, Титанік не любиш?

ВАЛІК

Я, здається, щось роздавив. Диви, равлик. Це тобі за гівно у каві, чувак.

Пісня закінчується.

АНДРЮША *(по рації)*

Любо! Ти ахуєнно співаєш, Любо.

ЛЮБА *(по рації)*

Дякую, Микитась.

Сцена 13

ВАЛІК

Бабко!

ЖЕБРАЧКА

Що за нечиста сила!

ВАЛІК

Не впізнала? А ми вже сьогодні бачились.

АНДРЮША

Де мій гаманець?

ВАЛІК

Де дитина?

ЖЕБРАЧКА

Ааа... детокради.

ВАЛІК

Де дитина, кажу?!

ЖЕБРАЧКА

Моя дитина, де треба. Твоя дитина де?

ВАЛІК

Ти бабко мою дитину, не чіпай.

ЖЕБРАЧКА

Скільки її не видів? Місяць? Півроку? Хуй ти з ніжками. У тебе на лобі тяжолий развод написано.

АНДРЮША

Валік.

ВАЛІК

Ти що, ясновидяча?

ЖЕБРАЧКА

А може й так.

АНДРЮША

Не ведися, Валік. У твоєму віці всі вже в разводе, тут не важко вгадати. Ти, бабко, мозги нам не притрушуй. Посвідчення віддавай і веди у табір, дітей ваших рахувати будемо.

ЖЕБРАЧКА

Хто ти мені, щоб дітей моїх рахувати? Сам про права людини кричиш, а старій жінці руки заламуєш? У торбі твоє посвідчення, не крадійка я.

АНДРЮША

Моє. Але його тут не було....

ЖЕБРАЧКА

Чесну жінціну крадійкою обзиває.

АНДРЮША

Не може бути...

ВАЛІК

Та звісно, що крадійка. На які гроші живеш?

ЖЕБРАЧКА

Я сміття сортую. Планету рятую. Металлолом здаю. Прибильне діло. Тут недалеко полігон. От ти, сміття сортуєш?

ВАЛІК

Ти мені, бабко, не вийобуйся! Знаю я вас. І крадеш, і обманюєш, а головне пиздиш далі, ніж видиш. Де дитина?!

ЖЕБРАЧКА

Ой який ти, любчику, неприємний. Хай тобі гамно всяке в житті случиться. Щоб твого сина в армію забрали. Щоб потоп тебе взяв, так що весь паркет тобі здибиться. Щоб голова твоя облісіла раніше вremenі. Щоб тебе звільнили за превишеніє полномочій. Щоб тебе рак простати зжер у молодом возрастє.

ВАЛІК

Я тебе зараз по стінці розмажу!

АНДРЮША

Чекай, так діла не буде, бабко давай домовлятись. Знаєш ти, де дитина чи не знаєш? *(Дає гроші.)*

ЖЕБРАЧКА

Знаю.

АНДРЮША

І? *(Дає гроші.)*

ЖЕБРАЧКА

Та не я це. Дівчинка сиротка, трохи тю-тю, он туди, на болота пішла.

ВАЛІК

Топить буде.

ЖЕБРАЧКА

Та не. Якусь заброшену хату знайшла. Жить хоче.

АНДРЮША *(Дає гроші.)*

Тільки дізнаюсь, що пиздиш...

ЖЕБРАЧКА

Та я в житті не пизділа.

ВАЛІК

А про простату?

ЖЕБРАЧКА

На діагностику раз в житні сходи, пересрав, мов юшки скислої об'ївся.

Жебрачка йде геть

АНДРЮША

Та пиздить вона все, Валік.

ВАЛІК

Ой, Андрюша. А ти, дивлюсь, ростеш як поліцейський.

АНДРЮША

Ходімо, шукати треба.

ВАЛІК

Знаєш, ти іди. А я потроху за циганкою просліжу.

АНДРЮША

Вона тебе в болото заведе.

ВАЛІК

Ну, а як напизділа? Не можемо ж ми її другий раз впустити.

АНДРЮША

Будь на зв'язку!

ВАЛІК

Давай, хотів зв'язочку — вперед. Заробляй свою зв'язочку.

(розходяться)

АНДРЮША *(по рації)*

Люба, прийом.

ЛЮБА *(по рації)*

Диспетчер, слухаю.

АНДРЮША *(по рації)*

Маємо інформацію про викрадачку. Бачили її під Ірпенем. Надсилаю свої координати. Потрібна підмога.

Сцена 14

ТЬОТЯ ВАЛЯ

Света!

СВІТЛАНА

Тьотю Валю!

ТЬОТЯ ВАЛЯ

Що ти тут робиш, Света?

СВІТЛАНА

Та я щось шукала. Шукала-шукала і загубилась.

ТЬОТЯ ВАЛЯ

А що ти тут шукала?

СВІТЛАНА

Сама не пам'ятаю. *(Сміється.)* Може, серезжку. А ви, тьоть Валю, що тут робите?

ТЬОТЯ ВАЛЯ

Та я огірки саджаю. У мене тут дача. Може у тебе тоже дача?

СВІТЛАНА

Та ні, я і з базару огіроків наїмся.

ТЬОТЯ ВАЛЯ

Непутяща ти, Света. Страх, яка непутяща. Які ж то огірки з базару, у них і пестициди, і нітрати, і фу, яке лайно ще. Може, тому і діти в тебе такі паскудні, що дачі не маєш.

СВІТЛАНА

А може, це ти мою серезжку вкрала, а, тьоть Валю?

ТЬОТЯ ВАЛЯ

Та як я її вкрала?

СВІТЛАНА

А може, й вкрала.

ТЬОТЯ ВАЛЯ

Що, з вуха витягнула?

СВІТЛАНА

А може, що й з вуха. Може, ти мені заздриш? Що у мене чоловік, діти, робота, а до тебе навіть сини твої планокури більше ніж раз у рік не заїжджають, що ти сама, зі своєю пенсією, зі своєю дачею, зі своїм ревматизмом, зі своїми вінниками, зі своїм порядком на общій площаде. Де моя сережка, тьотю Валю!

ТЬОТЯ ВАЛЯ

Ти, з глузду з'їхала! Света!

СВІТЛАНА

А чого ви така зла, тьотю Валю? *(Сміється)*

ТЬОТЯ ВАЛЯ

Відьма ти, Света.

СВІТЛАНА

Баба яга ви, тьотю Валю. *(Сміється)*

Сцена 15. ЛЕБЕДИНА ПІСНЯ

Равлик 1 і Равлик 2 п'ють спиртне біля равликомобіля.

РАВЛИК 1

Не собаче, звісно, голубине. Він ще зранку так насрав чьотко, що краєм ока я постійно те лайно бачив. Все думав протерти, ніяк руки не доходили.

РАВЛИК 2

І що, ти голими руками?

РАВЛИК 1

Та воно вже засохло.

РАВЛИК 2

Ну ти даєш.

РАВЛИК 1

Та я ледь торкнув і воно відпало. Ну ніби той голуб сам туди насрав, розумієш?

Може ж бути таке?

РАВЛИК 2

Може бути всяке, але той мусор так на мене наскочив, що він здається здогадався, що це ти.

РАВЛИК 1

Знаєш, кажуть у кожного в житті єсть лебедина пісня.

РАВЛИК 2

Що?

РАВЛИК 1

Ну типу зоряний час. Один раз в житті. Коли розумієш, що зараз або ніколи. От лайно, от стаканчик, от мусор, всьо, або ти робиш, або не робиш і все життя себе зневажаєш.

РАВЛИК 2

Ну ти красавчік. А якщо знайде?

РАВЛИК 1

Не знайде. Кажуть, нас скоро прикриють. А я чекати не буду, викуплю машину в кредит, поїду в Залізний порт поки сезон. Море, тьолки, і я з кавомашиною.

РАВЛИК 2

Та ти бізнесмен!

РАВЛИК 1

Поїхали зі мною, братан. 10 штук зелених за машину треба. Мені одному не дадуть. На двох по 5, може й вийде.

РАВЛИК 2

Стопе, братан, це великі бабки...

З'являється втомлений Андрюша.

АНДРЮША

Хлопці! Хлопці! Добре, що я вас знайшов. Машина треба.

РАВЛИК 1

Зомбі, бля, реально зомбі.

АНДРЮША

Хлопці! Чекайте.

РАВЛИК 2

Це друган того, що ти йому... вони були удвох, коли той мене...

АНДРЮША

У Києві дитина зникла. Вкрали дитину. Кажуть, жінка тут десь болотами ходить з тою дитиною.

РАВЛИК 1

Ну ми тут ні при чому. Можеш подивитись. Ніякої дитини.

РАВЛИК 2

Ми після смени отдыхаем. Ми взагалі не в курсе.

АНДРЮША

Ми б могли разом на машині поїздити. Ми б її за хвилину знайшли. Бо я вже з ніг збився.

РАВЛИК 1

Це робоча машина.

РАВЛИК 2

Це часна собственность.

АНДРЮША

Ну ви що, зовсім уйобки. У вас же ліцензії на торгівлю нема. Я ж вас оштрафую зараз.

РАВЛИК 1

А ми і не торгуємо. Ми після смени.

РАВЛИК 2

Ми взагалі більше не працюємо. Це нас не стосується.

АНДРЮША

Та від вас перегаром тхне. Ви ж бухаєте. За кермом.

РАВЛИК 1

А ми нікуди не їдемо.

РАВЛИК 2

Що ти до нас причепився.

АНДРЮША

Давай сюди ключі. Суспільна необхідність.

РАВЛИК 2

Це превишеніє палнамочій!

РАВЛИК 1

Не трогай машину!

АНДРЮША

Ключі давай, сука!

РАВЛИК 2

Гівноїд сраний!

АНДРЮША

Уйобки!

Бійка. Андрюша перемагає обох.

АНДРЮША (*забираючи ключі і останній раз копаючи Равлика 1*)

Це тобі за мого друга. Я тебе впізнав, гівнюк.

АНДРЮША їде геть на равликомобілі.

Сцена 16. СНИ ВАЛІКА

ВАЛІК

Я бачив сон. Дівчина прийшла у відділок, у дівчини вкрали телефон. У гарної дівчини. "Така гарна дівчина, — кажу я, — хочеш я тобі новий подарую?" — "Я не хочу, — каже вона, — хочу, щоб ви знайшли мій." — "Де ти його загубила, краля?" — "Я не загубила. Вкрали на дискотеці." — "Гарна була дискотека? Потанцюєш зі мною, кралю? Потанцюй зі мною, а я знайду твій телефон, кралю..." це сон, це тільки сон.

Я бачив сон. Я їхав зі зміни. Важка була зміна, я їхав додому. Я хотів спати. Я хотів налити 100 грам і спати. Я їхав швидко, а вони вийшли зненацька. Двоє підлітків з фарбованим волоссям. Це єдине, що я помітив, яскраво рожеве волосся. Єдине, що я помітив, перш ніж збив їх. Вони перелетіли через дах, як сухе гілля. На мить я пригальмував. А потім газонув і поїхав швидко-швидко, свідків не було, не повинно було бути. Їх теж не повинно було бути. Там, де вони йшли, не було переходу. Я їхав по дорозі. Я їхав так швидко. Це сон, це тільки сон.

Я бачив сон. Я йшов по вулиці, а на зустріч дівчина з мого села. Настя, з сусідньої вулиці, я її в школі бачив, в магазині, і раптом тут, посеред великого міста. Моя Настя, з мого села. Це такий шанс, один на мільйон. І я кажу їй: "Настю, це ти? Ну ти виросла, ну просто круто виглядаєш. Це я, Валік. Ти тут що робиш?" А вона каже, що вчиться в торгово-економічному. "Ну ти пробивна, — кажу, — просто супер. Ти давно вдома була?" І потім ми пили пиво і говорили про все на світі. І вже ввечері я трахав Настю в її зйомній кімнаті у сраній хрущовці, і казав: "я заберу тебе звідси Настю, така краля не має жити в хрущовці". І я так справді думав, це божа срань, жити у таких умовах. Це сон, це тільки сон.

Я бачив сон. Ми брали клуб. Повний наркоти і педиків. Повний сраної золотої молодьожі, яка тільки й вміє, що напиться за папкіни гроші і гупати до ранку під гучну музику. Ми зачинили двері і почали обшук. Ми шукали наркоту, я лапав усіх підряд, лапав за цицьки, вони ховають наркоту в цицьках, лапав за дупи. Я кричав: "руки за голову! Руки за голову, блядь." І якийсь обдовбаний педик забув, де у нього голова, і я вдарив його у живіт. Він зігнувся, він почав волати, я сказав: "Тихо!" — а він не затикався, і я ударив ще раз і ще раз. І коли він заткнувся, я переступив через нього і провалився в сон.

Я бачив сон, я луплю кулаком старі облізли двері. Я кричу: "Настю! Відчини, сука! Відчини!" За дверима моя Настя і мій син. Але вона вже не відчиняє мені. Я луплю до крові в кулаках. Настю!!! Який страшний сон. Безглуздий сон.

Я бачив сон. Я йду по задимленому полю. Весь в багнюці, в лайні, і крові, і спермі. Що я тут роблю? Я іду по слідам. Я щось шукаю. Я шукаю дитину. Загублену дитину. Я гублю сліди. Я заходжу все далі і далі в болото. Я хочу прокинутись. Це сон, це тільки сон.

Сцена 17. СОН АНДРЮШІ

АНДРЮША *(по рації)*

Валік, прийом.

Валік, прийом. *(вимикає рацію)*

Валік, сука!

(Знов по рації)

Любо, прийом.

Любо, прийом.

ЛЮБА*(по рації)*

Диспетчер, слухаю.

АНДРЮША *(по рації)*

Любо, чортова машина стала.

ЛЮБА*(по рації)*

Яка машина?

АНДРЮША *(по рації)*

У хлопців позичив. А вона, зараза, в болоті стала.

ЛЮБА *(по рації)*

То хай хлопці штовхнуть.

АНДРЮША *(по рації)*

Та нема ніяких хлопців. Де чортова підмога, Любо?

ЛЮБА *(по рації)*

Потопилась у болотах, Андрюша. Ти так далеко зайшов, що фіг тебе звідти тепер хтось витягне.

АНДРЮША *(по рації)*

Валік, де Валік. Він не виходив на зв'язок?

ЛЮБА *(по рації)*

Потоп твій Валік і значка не залишилось.

АНДРЮША *(по рації)*

Він за циганкою пішов. Може, вона його в табір завела.

ЛЮБА *(по рації)*

Ще 5 років тому їх табір спалили, Валік твій спалив, та й торф'яники підпалив, от вони й горять досі.

АНДРЮША *(по рації)*

Мати на зв'язок вийшла?

ЛЮБА *(по рації)*

Мати здається чокнулась, поки чекала. Її телефон не відповідає. Мабуть теж топиться пішла...

АНДРЮША *(по рації)*

А батько?

ЛЮБА *(по рації)*

Батько дивиться телек і на сторонніх не реагує.

АНДРЮША *(по рації)*

Мені це сниться Любо?

ЛЮБА *(по рації)*

Звісно, сниться. Не могло так багато людей потонути в один день.

АНДРЮША *(по рації)*

Не могло.

ЛЮБА *(по рації)*

А ми б з тобою могли гурт скласти. Ти б грав, а я співала. Могли б ніколи у це лайно не вв'язуватись.

АНДРЮША *(по рації)*

Могли б. Любо, а ти білявка?

ЛЮБА *(по рації)*

Ні, Андрюша, я темна й кудлата. Ще й ніс кривий, в дитинстві перебила. Я взагалі не така, як ти уявляєш. Я небінарна і поліаморна. Я поза категоріями еротичного і репродуктивного. Я комп'ютерна програма-симулятор. Я не впевнена, що хочу зустріти тебе, закохатись, створити сім'ю, народити дітей, розтовстіти, просрати талант і кар'єру, поламати собі й тобі життя, хоча не виключаю, що ми б могли пережити низку приємних моментів. Але наразі досить. Час заробляти звездочку, Андрюша.

Сцена 18. ГАЛЯ

(Галя колише дитину, співає колискову. Здалеку підходить втомлений Андрюша. Галя міцно стискає дитину.)

АНДРЮША

Інспектор патрульної поліції молодший сержант Микитась. Я за тобою.

ГАЛЯ

Я знаю. Не буди. Тільки заколисала.

АНДРЮША

Віддай мені.

ГАЛЯ

Я їй шкоди не заподію. Я її молоком нагодувала, от вона й заснула.

АНДРЮША *(наближається)*

Ти її на базарі вкрала. Її чекають батьки. Давай, кажу, сюди.

ГАЛЯ *(увертається)*

Чекай, хай поспить, я тікати не буду.

АНДРЮША

Тобі скільки років?

ГАЛЯ

Вісімнадцять.

АНДРЮША

Як звати?

ГАЛЯ

Галя.

АНДРЮША

Навіщо ти це робиш, Галю? *(Пауза.)* От нафіга воно тобі?!

ГАЛЯ

Чшш... не шуми. В тебе є дитина?

АНДРЮША

У мене немає.

ГАЛЯ

А в мене могла бути. Я вже чула, як ворухиться, ніжкою б'є. А потім раз... і все.

АНДРЮША

Передай мені дитину.

ГАЛЯ

Я нічого поганого їй не зроблю. Я ж з любові.

АНДРЮША

З любові!

ГАЛЯ

Той мудак її залишив. Залишив під сходами. Він залишив і пішов.

АНДРЮША

Він її батько, Галю!

ГАЛЯ

Я знаю як це. Мене теж колись залишили під сходами. Залишили і пішли. Тільки мене ніхто не забрав. А я її забрала.

АНДРЮША

Він за молочкою пішов. Він би повернувся.

ГАЛЯ

А я чула, що він тоді казав. Коли капусту купляв. Що не потрібна йому ця дитина. І матір її я бачила. Я давно їх помітила, я там поруч працювала двірничкою. Мені комору дали, щоб в ній жити. Маленьку таку комору з тарганями. А куди мені з сиротинця? Ще й з пузом. Тільки в комору з тарганями. А вона йшла з тим візочком, а дівчинка всередині плакала. Вона йшла і йшла, ніби не чула. Я б не такою матір'ю була. Я б на руках її носила, колискові співала, коси заплітала. Петя на донечку чекав. Що я мала йому казати. Там і народила, в тій коморі. На тридцятому тижні. Синю, в крові, вже мертву. І на смітник викинула. Це я мала сказати? Петя би мене б в ту ж мить кинув. А я його люблю. І донечку любила. Я просто хотіла нормальне життя. Нормальну сім'ю. Я б її не образила. Я б їй нічого поганого не зробила, я просто потримати її хотіла. Бо коли у тебе на руках немовля, здається, що світ не таке вже й лайно. Що його ще можна врятувати.

АНДРЮША

Все нормально, Галю. Потримала. Але зараз її шукає матір. Її рідна матір. Ти б хотіла, щоб у неї була матір? Я триматиму обережно. Давай. Отак. *(Галю обережно передає дитину)*

ГАЛЯ

Можна я попрощаюсь?

АНДРЮША

(Усе ще тихо, щоб не розбудити дитину) Не можна, Галю. Тобі до психіатра треба. Тобі у в'язницю треба. Щоб тобі матка відсохла, Галю. Щоб твій Петя СПІДом тебе заразив. Шшш... *(кладає дитину на землю)* шшш... отак... *(Б'є Галю по обличчю)*

Ти тікала і впала, зрозуміла?

ГАЛЯ

(Відплювувється) Зрозуміла.

АНДРЮША *(по рації)*

Люба, прийом. Я знайшов.

ЕПІЛОГ

САША *(встановлює камеру, співає на камеру)*

З вами сьогодні ді-джей Саша
Народжений пульсом космічного біту
Ми летимо на космічній ракеті
Наближаючись стрімко до швидкості світла

Ти готова зі мною всю ніч танцювати?
Ти готова зі мною всю ніч танцювати?
Ти готова зі мною всю ніч танцювати?
Ти готова зі мною всю ніч танцювати?

Земля, я втрачаю з тобою зв'язок
Суперструнами зв'язаний всесвіт, як злодій,
Ти готова на міжгалактичний стрибок?
Я скопіюю себе у бінарному коді

Земля, я втрачаю з тобою зв'язок
Земля, я втрачаю з тобою зв'язок
Земля, я втрачаю з тобою зв'язок
Земля, я втрачаю з тобою зв'язок

Ти готова зі мною всю ніч танцювати...
Ти готова зі мною всю ніч танцювати...

ІННА СЕРГІІВНА *(посміхається)*

Сашо, це ти?

САША

Я. А чого ви смієтесь?

ІННА СЕРГІІВНА

Я не сміюсь.

САША

Не подобається?

ІННА СЕРГІІВНА

Що?

САША

Чьолка моя.

ІННА СЕРГІІВНА

А, подобається. Гарно тобі. Ти чого не вдома?

САША

Я кліп записую. У мене канал на ютубі.

ІННА СЕРГІІВНА

Знайшли твою сестру?

САША

Та знайшли. Якась психічка травмована взяла, я так і не поняв чого. Катюха, здається, і прокинутись не встигла.

ІННА СЕРГІІВНА

Ну слава богу. А батьки?

САША

Щасливі. Тільки нервні.

ІННА СЕРГІІВНА

Тепер всі нервні, Саша.

САША

Ага.

ІННА СЕРГІІВНА

Ну добре, що все добре. Я піду.

САША

Інно Сергіївно. Потанцюйте зі мною. Ну будь ласка. Один раз.

ІННА СЕРГІІВНА

Мені треба йти, Сашо.

САША

Все пристойно, ви не думайте. Уявляєте як класно буде. Я татові покажу, він порадуеться, що я не гомік.

ІННА СЕРГІІВНА

А ти що?

САША

Та ні. Я ще не рішив. Я не про те. Це буде бомба. У нас буде мільйон лайків. Не менше. У вас колись було мільйон лайків, Інно Сергіївно?

ІННА СЕРГІІВНА

Мільйон не було.

САША

Ну так давайте.

ІННА СЕРГІЇВНА

Не можу, Сашо. До завтра.

САША

Інно Сергіївно, чого всі дорослі такі зажаті, а?

ІННА СЕРГІЇВНА

Виростеш, зрозумієш, Сашо.

Музика. Танцюють. Або не танцюють. Або танцює лише Саша. Або усі. Танцюють дивно, зажато, нервово, танцюють собі, як можуть. Або танцює лише Саша. Танцює і знімає відео.

Після 8 годин пошуків дівчинка була повернена батькам без видимих ушкоджень.

Галину Улаєву було засуджено на 2 роки позбавлення волі.

Близько двох десятків поліцейських, що брали участь в операції, отримали премію за доблесне виконання службових обов'язків.

За невідомих обставин рожеві равлики назавжди покинули вулиці Києва.

Кінець

Я Захоженко Ніна Василівна погоджуюсь на публікацію своєї п'єси "КОПИ проти РАВЛИКІВ" на сайті <https://ukrdramahub.blogspot.com> і погоджуюсь на вільний доступ до неї усіх бажаючих. Будь-яке використання моїх текстів можливе тільки за згодою зі мною.